Destăinuirile unei priviri pline de culoare

On August 04, 2020

Ochii care își lărgesc privirea înspre sfera divinului sunt obiectul inspirației unui artist care își extinde câmpul creației în toate direcțiile.

Scriu ca să-mi liniștesc sufletul într-o conversație cu peisajele vrăjite ale naturii, cu florile, cu iarba, cu soarele blând, cu vântul lin, cu cerul senin, cu pietrele de izvor. Toate acestea se dovedesc fragile la întâlnirea artei cu știința, în prezența unui concept atent conturat, puternic de libertate, exprimat prin termenul *Pritemisunyach* (cea mai minunată beatitudine pe care omul o poate simți). Personificarea fiecărei splendori a naturii, analiza creației în sine, dorința de a mă regăsi într-o compoziție realistă disponibilă într-o gamă diversificată de culori, au făcut din spontaneitatea creatoare a vieții mele un punct de referință pentru reperele unei existențe fascinante.

Alteori, mi-am dorit să mă cunosc altfel decât sunt, să mă simt altfel decât fantastic, să mă recunosc într-o oglindă cu fața dublă, fiind alături de liniștea care compune (în cinstea naturii) cele mai frumoase poezii, astfel lăsând artei mele posibilitatea de a se face simțită la nivel spiritual, într-o lucrare mirifică a Creației. Cu alte cuvinte, mi-am dorit să schimb obișnuitul cu extraordinarul într-un peisaj plin de lirism, plăsmuit din visuri dulci, care să-mi poarte imaginația pe culmi nebănuite, peste limitele puterii de a înțelege viața.

Am văzut de departe ceea ce trebuia să văd de aproape, fiindcă am văzut cu alți ochi decât o făceam în trecut, cu privirea îndreptată asupra muncii pictorului și a imaginii alcătuite de stratul pictural. Acest pictor deosebit ar fi vrut parcă să concretizeze puterea captivantă a sentimentului înalt într-o nemurire naturală a sufletului. Nu știu încă dacă privirea mea este atât de ageră încât să perceapă diferența dintre incursiunea în lumea artei și incursiunea în tainele naturii, din moment ce diferența este atât de mică între o victorie convingătoare a frumosului în lumea bântuită de inteligența artificială și miracolul unui mesaj divin ce trebuie ocrotit.

Leadership: Poți să-ți asumi destinul unei creații care se păstrează nealterată în contextul unei manifestări a sinelui imuabil, astfel încât să faci din arta ta expresia unei aventuri a sufletului trecut printr-o memorie tainică a naturii?

Trandafirul din dreapta mea mă privește ca un martor al sentimentelor mele de prețuire față de întregul unei vieți din altă viață. El dă glas gândurilor și emoțiilor mele. Ceva din mine se conformează laturii sale artistice și spirituale. Mereu îmi pune la încercare cealaltă față a mea, ca și când ar fi dorit să stabilesc identitatea eternă a omului cu el însuși în împărăția unui univers care depășește imaginația oricui. Cumva, el are o mare prestanță în fața lucrării artistice, a ascultătorului, a privitorului, a creatorului care netezește cu gândul și cu sufletul, apoi cu fiecare mișcare a pensulei, sensul uman al sacrului.

Iar interacțiunea mea cu trandafirul este reciprocă între două corpuri. Corpul uman se transformă în trupul lui Hristos, în timp ce artisticul se combină cu "Proprietatea Albă a Sângelui Ispășirii". Poate că eu însumi sunt un corp divin, fiindcă sufletul îmi este divin, și fiindcă natura se combină cu arta mea într-un plan divin: *Elestoracthiss* (comuniunea spirituală a omului cu Dumnezeu).

Transformarea trupului lui Hristos în plan artistic, printr-o percepție poetică a naturii, de unde și comuniunea dintre Sine și Altul, face ca rostul vieții mele să capete semnificația unei creații ce figurează sublim în declarația de exprimare a esteticii pe care o furnizează acel efect mistic de reînnoire, de renaștere, acea stare de revelație interioară în care descoperim

că putem fi altcineva.

Demult, o parte din sufletul trandafirului s-a reflectat în mine, acea parte fiind menită să-mi aline trupul, durerile, să-mi tempereze pofta de măreție, de lux și de putere. Ceva din lumina ochilor mei a fost asimilată de razele puterii sale spirituale de a transcende și transfigura realitatea.

Artistul este un sfânt pentru că își duce creația la nivel de artă atemporală, atât în plan fizic cât și în plan spiritual. El trăiește în două lumi apropiate, rezonând la nivel sufletesc, ca și când ar trăi un moment de libertate absolută într-un spațiu nelimitat.

Omul atins de harul divin este un artist, un creator căruia i se atribuie ori i se impută meritele Mântuitorului nostru Iisus Hristos, care prin intermediul simbolisticii capătă semnificația de "noblețe", "exaltare", "superioritate", "eminență", "elevație", "putere". Trandafirul îi furnizează aritistului puterea de a se exprima cu însuflețire, cu talent, cu un pronunțat rafinament, comparabil cu puterea lui Iisus de a săvârși minuni în numele unei științe care preia proprietățile științei naturii.

Numai prin intermediul artei pot simți chemarea trandafirului, și totodată să te simți absolut, divin. Este o călătorie fără finalizare în căutarea altei lumi, în care parcă se îngână o rugăminte care conține cuvântul "asemănare". Sigur avea dreptate cine spunea că: *"Arta autentică ne transpune aproape instantaneu într-un plan divin, producând în conștiința noastră o stare de universalizare și unificare, descoperind astfel plini de încântare splendorile dumnezeiești."*

Am învățat că este greu să pricepi arta, cu atât mai mult cu cât ea se traduce prin simbol, prin întruparea naturii umane într-un trandafir roșu, de culoarea sângelui. Iar dacă ceea ce am învățat m-a ajutat să mă transform în altcineva, cu puteri divine, asta se datorează faptului că am ascultat cu atenție glasul artei spirituale care îmi șoptește adesea: *"Construiește-ți o viziune admirabilă asupra a tot ce e în natură, în timp ce îți recâștigi puterea asupra vieții tale în totalitate."*

Punctul de plecare al unei demonstrații de aptitudini artistice extraordinare este ceea ce simți că ești la nivelul unei conștiințe care se dezvăluie prin revelarea orizontului specific spiritului divin.

Destăinuirile unei priviri pline de culoare reunesc toate ideile și cunoștințele tale despre artă trecute prin filtrul unui simbolism care începe de la lumea minunată a naturii și se continuă cu aducerea lui Hristos și a învățăturii Sale în mijlocul unei perspective inedite de înțelegere și reinterpretare dualistă a Creației.

Source: https://neculaifantanaru.com/destainuirile-unei-priviri-pline-de-culoare.html